

OZSVÁTH SZABOLCS

Szeptember

*Az utca énekel
A házak utáná
Sóhajtának.
A madarak
Álmodnak hajába
Esti szalagot.*

*A kövek csak rá
Vártak délután.
Most érkezik.
Elsétál.
Köszöntik.
Alszanak.*

Nyugágy-kék

*Csíkos szánkóról integet a még
Mindig ehető gyönyörű ebéd.*

*Néha kedves. Mesél, sálat teker
A világra. Vagy lepkéket szerel*

*A nyugágyban. Vagy este leül
A homokba az egével egyedül.*

Az év teteje

*Az ősz az év teteje
Innen belátok mindent
Közel érzem Istent
Megnyugvás az este*

SZABÓ ZSUZSANNA

Dance macabre

Az éj lassú foszlányai furcsa ábrákként maradtak meg a nyálkás reggel egén. A hajnali fények alapján nem lehetett megállapítani az évszakot. Galambok ültek sorban a háztetőn, majd hirtelen, furcsa indoktól vezérelve felrepültek, hogy új helyet keressenek maguknak. Az öregasszony régóta figyelte értelmetlen igyekvésüket, akár a felhők mozgását. Kiábrándult és csalódott volt. Meghalni jött e csodás fekvésű tóparti ház egyik aprócska szobájába? Hirtelen ötlettől vezérelve, vagy viszonylagos beszámíthatatlansága miatt indult útnak, maga sem tudta, s később az ápolók sem jöttek rá. A kicsi tanya a kacsauzatatóval nem volt túlságosan messze. Az öregasszony ment, s mintha fiatalodott volna. Szaladt. Nem is a főúton, erdők-mezők ismeretlen, tünékeny ösvényein. Lassan kezdett megnyugodni. A felszálló reggeli ködben felsejlett előtte a már-már kiszáradt patak partja. Belülről halk énekszó érintette meg, mintha édesanyja hangját hallaná a fákból, a fűből, a kövekből felszállni. Levette ruháit. A magas szárú gyógycipők szanaszét gurultak. Táncra perdült. Lába alatt a fű villódzni kezdett. A galambok reggel hatkor, furcsa indoktól vezérelve, azóta is mindig felrepülnek, hogy új helyet keressenek maguknak.

PETŐ ANIKÓ ÉVA

A doboz

*Apró doboz áll a tölgyfaasztalon,
Aranyló csillogása kacsintva hív,
Incselkedve kérdi: mit rejtetek vajon?
A díszítése mesteri, cifra mív.
Nem akarunk, de odalépünk hozzá,
Ez a fenséges doboz elvarázsolt,
Ámulva, igézve nézzük mintáját,
És, ó, csak egy vágyunk van: kinyitni most!
Mit rejt a doboz arany-színe mögött?
Hasonlón aranyló valós álmokat
Boldogság és elégedettség között?
Vagy felnyitjuk, és nem találunk sokat?
Csak játékot űzött velünk a gonosz?
Ne feledd, a lényeg: mit rejt a doboz.*

A délelőtt

*A délelőtt a nap serdülőkorára.
Gyors és kusza.
Észrevétlen vált reggelből át.
Délelőtt minden rohan,
Hosszú sorok kígyóznak a lámpák előtt.
Az emberek feszültek,
A kötelesség felé sietnek,
Pedig az ágy védelme biztosabb.
Lassan megtelnek a munkahelyek.
Elkezdődik az élet, jön a dél.
Harangok zugnak, nagykorú lett a nap.*